

B.P. HASDEU:

«Studii de lingvistică și filologie» (2 vol.)

Prețuirea pentru limba română înseamnă și pretuirea marilor ei cultivatori. Aceștia sunt desigur scriitorii, dar când un scriitor este și lingvist sau când lingvistul este și scriitor...

Într-o fază caracterizată prin precaritatea instrumentelor de lucru și a lipsei de pregătire a contemporanilor. Inițiativa sa s-a izbit deci de mari obstacole, cel mai puternic fiind mentalitatea inertă a multor contemporani.

Numai prin studii vechilor cărți nașterea română își va avea o adevărată cultură. Având la un loc între copertile unei cărți cu titlul Studii de lingvistică și filologie...

Opera științifică a acestuia s-a tipărit mai ales în reviste, precum Traian, Cuvântul sau Revista nouă, de unde n-au mai fost scese până în zilele noastre. Studiul de lingvistică și filologie aduce la lumina științifică...

TRAIAN OLTEANU: «Muntele și piatra»

urmărește cu aune consecventă producția literară a scriitorilor din zona Focșanilor și în pronunțat de câte ori am prilejul, asupra cărților acestora. O fac nu numai din îndatorire profesională...

Atenția autorului se concentrează, în primul rând, asupra unui grup de țărani, în frunte cu Vasile Chilian, care organizează cu abilitate un sistem de transmitere a informațiilor de ordin militar către armata română...

care s-a făcut uitătorul om de știință, care s-a pus împotriva falsului științific mai mult decât Titu Maiorescu, proclamatul al acestui principiu. Cultura modernă născută, în care a avut o mare și nemăsurată apărare și scrierile Hasdeu...

VIATA CARTILOR

POEZIE

EVOLUȚIE SPRE POEM

Fără să-și revendice ostentativ o „artă poetică” singulară, Ion Tudor Iovian, Ion Tudor Iovian evoluează ireversibil spre Poem, majoritatea poezilor sale incluzând în volumul Presunee Luminii...

re / care își trage sîrma ghimpii / prin carne”. O frumusețe rare crește în serale imaginatului mai degrabă decît în cele ale sensibilității. Poetul vorbește tot mai frecvent de „dispariție”, „singurătate”, de prezența insidioasă „mortii”...

PROZA

FANTOMELE TRECUTULUI

Stefan F. Fay își ilustrează coperta titlului său roman, «Moartea baroanelor», cu o compoziție surrealistică, „Eulid”, de Max Ernst, realizată din elemente geometrice disparate...

însă, la nașterea unei fetițe, Gabriela. Numai una din cele două fiinte, mamă și copil, poate fi salvată, declară doctorul. Salvează copilul, îl cere tinărul baron, alți, fără sentiment, dorind doar să-și perpetueze nobilitatea...

Urmare din pag. 1

Ritualurile poetului

ta fiinta” (spune el într-o formă altă de apropiată de Blaga: „sapa frate, sapa, sapa...”) exultind de bucurie când prinde direct din zbor rîva pe ochii poetilor, fără a mai transpune și chinul din laboratoarele gramaticale.

Imaginile prind consistență și durată (se prelungește în impresie) datorită proprietăților unor materii care, în realitate, sînt imposibile; „trepte de apă”, „scări de lumină”, „pereti de umbră”, „Trandafirul aude galben”; sau sumoasă imagine: „pe cerul din țară, desenează un subțiri Eschil”. Multe din imagini sînt de un absurd căutat, dar se susțin în haloul exaltat al poemelor datorită sugestivității puternice, dezvoltate din sinerghiile de diplozările din concret. Aduce la vizualizarea de izbucniri ale teneurilor inconstențiale: „apropiind un chibrit în marea beznă și privește la mine însumi arzînd”; „trandafirul rănește aerul”; lumina este „încendiu pur pentru osînda florii”.

amnezii etc. precum și prin simbolistică; artă în care Ion Iuga este o personalitate în poezia contemporană, realizînd rare și privilegiate clipe de ipostaziere, de identificare halucinantă cu universul, extaze, consonanțe etc. „prin căutarea imaginii, tot în vîntul visului, în poezie”, călînd mai aprinde nisipurile stîlpe, cînd prealumină și macină lumina (al lui „mîini”); „fluturii lui visează cuvintele” (visul); „un vis din somnul meu de tei subțire”, iubirea are „cîntecul mistriei”, „jarul cerului” e „simțit pe limbă” (sinerghi).

tică, se face totuși la „lumina gîndului”, imaginea fiind deci secundară: „un strigăt e oglinda ce m-ascunde (motivul ogînzii); sau: „tinăra doamnă, ființă de cerneală”. Obiectul real, ca un unelci care l-a constrins (cerneala, lena, penița; infrastructura în general). Cu aceasta îl descoperim afinități și la concepția literară: poeziei, după care un limbaj, ca și poezia exprimă ceva, trebuie să-și fie în însuși un obstacol pentru înălțarea căruia poetul dă grele bătălii: „cu dinții reci de rechin îmi surp tăcerea”; „pe unde-ți cîntîi cornelurile-nvinse”; „lată umbra la cînd intră în manuscris”.

Înțelegos — fiindcă nu știu dacă se scrieră pe documente autentice, oratorului dezvăluie în cele din urmă originea românească, născută în neagra tărîmuri, a înest familiei Kemény. Miklós, sau Micula cîndva, unii membri ai ei fiind luptători împotriva hoardelor otomane în secolul al XV-lea. Luptătorii dirigi în armatele lui Iovian, că Armata s-a desprins în eșirul de imperiu bicefal, revenind la marea lui tată, bunicul său, alți magnati, erau stăpîniți, numai la gîndul că provincia ar putea fi cumva și cîndva în discuție istoria însă, care poate totuși l-a-a supt și creată în țara noastră în cele din urmă de către omorul român în 1918, la oaste trei veacuri după prima Zădărnici, a lui Mihai Viteazul.

VIITORUL DICTIONARULUI LITERAR ACTUALE

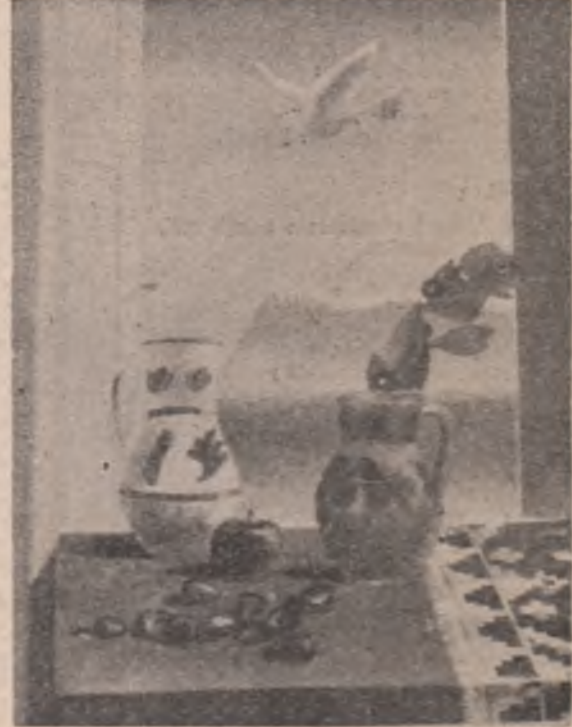
Relația Orient-Occident

Proiectul unei „panorame” literare

O eventuală cartografiere a tinerelor promoții de critici literari ar arăta, încă o dată, cu forța argumentelor inamovibile, că ideea noului geograf literar...

ce determină, încă, revigorează spiritul tinerului critic?... Sînt întrebări esențiale în funcție de care se clădește destinul tinerului critic...

litera să identifice cîteva direcții estetice, unele din ele devenind bunuri conceptuale mai generale ale recepției critice...

Mihail George Paul: „Fereastra”

Cultură și stil

exegeza subtilă și amănunțită însă riguroasă a lui Theodor Codreanu („Eminescu, dialectica stilului”, 1984) structural cu îndrumări de modernitate de ne-găsi la G. Ibrăileanu...

Nicolae Kruch: „Portret”

Z. Cărlugea

Pionier al „Galaxiei Gutenberg”

monografia pe care ne-o propune Traian Vedinas („Coresi”, Editura Albatros) este o lucrare de mare interes...

XVII-lea nu erau mai prejos decît cei din țările vecine, ba mai mult de la un anumit moment au devenit furnizorii de păstrători, peste veacuri, ai unor texte literare de preț pentru toate popoarele...

context am putea nota și una dintre puținele inadvergențe din lucrarea lui T. Vedinas. Autorul consideră că „rumanii”, fiind deosebiți în numeroase părți...

Proba lecturii

Urmare din pag. 1. convingere e un derivat de la verbul latin care înseamnă a învinge sau a demonstra victoria...

rituală. Curios este că o parte a criticii întirzite să se convingă de nocivitatea acestor tendințe și acționează „în răspăr” împotriva psihologiei...

lucru este însă clar și anume că o carte ilizibilă, oricît ar fi ea de ridicată în slăvi, de adevărată cititorilor, nu-și câștigă audiența...

Relația Orient-Occident

Evident, această parte aplicativă dedicată exclusiv barocului literar românesc se suprapune (parțial) cercetării lui D.H. Mazilu, că puțin în ce privește secolul al XVII-lea...

Alexandru Pintescu

Mihail George Paul: „Rituri”

Artur Silvestri

alecsandru văduva

ferestrele nopții

amurgul se prelungește aproape obsolter până la această oră tîrzie. În sfîrșit, ultimele raze de soare alunecă pe deasupra blocurilor din marginea cartierului și se pierd printr-acelele unor zăbrele de nor. Odată cu umbrele vineții ale serii, zgomotele străzii se amplifică; parea că o fîntîă uriașă, în agonie, expulzează, cu un ultim efort, toată energia rămasă.

Sprînjini de balustrada balconului, Toma Aburete încearcă să se dezmeticească după un somn de aproape două ceasuri, din care se trezise lac de sudoare. Își simțea templele parcă strînse într-o menșină, oasele îi erau ca de plumb, iar gîtlejul coclit făcea față cu greu senzației de greață care urca dinspre măruntaie.

Stînd la etajul cinci, putea să privească peste blocurile din față, toate cu patru etaje — garsoniere. Ar fi trebuit să vadă, dincolo de aceste blocuri, marginea tulbură a bălților, dar ochii îi erau tot împiențit, așa că doar o adiere îl aduse miros de nămol incins; în urma ei se bănuiau, în zbor hotărît, roiri hămesite de lînjari.

Jos, în fața blocului, pe asfaltul încă dogoritor, hoarda năucită de copii se ambalase din nou în jocul importat de curînd din alt cartier, joc cu plesniri savante din palme, ritmînd textul stupid al unui cîntecel.

Africa — o țară, plină de mistere; / acolo trăiesc / țigri și pantere, / lei și leopardi...

Păi da... mormăi Toma Aburete, înghițînd cu greu un nod care îi se pusese în gît. Simți cum un nou val de sudoare îl scaldă trupul și, amețit, intră în casă.

Gemînd, se trînti pe patul care scrișea pe aceleași ton. Infundîndu-și fața în perna cu miros de sudoare, încercă să-și amintească visul din care se trezise atât de zdrobit.

Fuse o aiureală, desigur, dar tot nu se putea scuza de un apăsător sentiment de vinovăție. Patul părea că se leagăna cu el așa că se ridică anevoie în capul oaselor.

Atunci se auzi ușa de la intrare trîntită cu zgomot și, după tăcîntul tocurelor pe ciment, Toma Aburete își dădu seama că a venit nevastă-sa. Niște sacose fura trîntite în bucătărie, robinetul de la baie scose — cîrîlul obîgnut, apoi se auzi strigat de vocea ascuțită a soției.

Ar fi vrut să-i răspundă, încercă să-și dreagă și glasul, dar, simțînd cum o durere arzătoare îl inundă capul, se lasă înapoi între perne.

— Ce-i, dragă, zise Clara, simțînd curenti de aer în timp ce se apropia de pat, lac nu ți-e bine? Dar du-te, dragă, la doctor, să vezi ce naiba ai, că nici așa nu mai merge... Unde-s copiii?

Toma făcu un gest obosit spre balcon, adică afară sînt, unde dracu crede ea că pot să fie în altă parte... și se întoarse cu fața spre perete.

Pufnînd, Clara leși pe balcon și își amestecă glasul în corul de voci care-și chemau, rugător sau amenințător, copiii sus. Miros de mîncare încălzită se strecura peste tot.

Telefonul începu să sune și, după cîteva ape-uri, Clara se repezi în casă.

— De ce nu răspunzi, dragă? răbufni ea.

— Rîdică tu, mormăi bărbatul. Eu nu-s acasă pentru nimeni! N-am venit încă...

Femeia ridică receptorul și începu o discuție, parcă fără sfîrșit, cu maică-sa, din care Toma înțelese că socră-sa avea de gînd să vină a doua zi pe la el.

Ridicînd din nou, privi cum nevastă-sa așează cu grijă receptorul în furcă și nu se miră cînd ea îl încolți:

Dan Platon: „Peisaj la „Valea Neagră”

— Ce te-ai umflat așa? E mama mea, doar n-ai fi vrut să-i spun să vină!

— Dar n-am zis nimic, feto! Dacă vrei, poate să rămînă definitiv, eu n-am nimic contra...

Neîncrezătoare, dar fără să mai zică nimic, femeia leși. Se auziră copiii intrînd în casă, încălțările lor, azvîrlite din picioare, bufinînd în uși, imbrînceala ca să intre în baie. Toma Aburete știa că, timp de aproape un ceas, va urma spălătul, mîncatul, îmbrăcătul în pijamale...

Leși din nou în balcon și, sprînjit de balustradă, trecu în revistă ferestrele blocului din față. Securile nu se aprinseseră pe stradă, așa că, în întunericul care se lăsa, gemurile luminate și deschise, mai toate fără perdele sau draperii, păreau decupaje către o altă lume, cunoscută și, în același timp, de neatinș...

La al treilea etaj, trupul bronzat al unei fete se eliberă de sub halatul și fulgeră prin fetele ferestrei, probabil către dus; peste cîteva minute, fața își va oferi din nou privirilor sinii legănători, coapsele pline... La etajul patru, un bărbat beat și costeliv va începe să-și injurie nevasta, făcînd referiri exacte la anatomia ei, la viața lor intimă...

Fața de la etajul trei își cerceta, acum, mîngietor, sinii. Toma Aburete, cu suflarea grăbită, nu mai simțea nici dureri de cap și nici oboseală.

Amîncînd din cînd în cînd priviri în cameră, spre a nu fi surprins, ar fi vrut să poată întinde

cu luciditate noi ne cîdăm din urmele noastre

— Destinel

Dincolo de geamandură

Privesc marea; în larg nu vad nici un chip

— Hai să ne culcăm, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

aceste clipe ca pe un elastic. Telefonul începu să sune și se repezi în cameră, odată cu nevastă-sa.

— Nu-s acasă pentru nimeni, zise el răgușit. Zi-le că n-am venit încă...

Clara mormăi ceva ridicînd receptorul, dar la celălalt capăt era o colegă de serviciu, așa că el se strecură din nou pe balcon...

După ce se culcără copiii, cel doi soți se adunară la o țigară, lîngă masa din bucătărie. Parcă în straturi, mai pluteau încă mirosuri de ceapă, de sos, de ouă prăjite.

Clara povestea o întimplare auzită de la o colegă și petrecută undeva, într-un cartier învecinat. Din dormitorul copiilor se auzi un fel de scîncet. Clara îi făcu semn să se ducă să vadă ce este. Băiatul cel mic se zvîrcolea în pățul, bîntuind de cine știe ce vise sau dureri.

Tatăl îi mîngîie fruntea asudată și, simțînd cum se clatină ceva în el, se aplecă să-l sîrute. Copilul deschise ochii și cuprînzîndu-l pe după gît, îl întrebă șoptit:

— Oare și cail chelesc, tată?

— Da, tată, chelesc și cail, îl liniști Toma, netezîndu-i părul moale și asudat.

— Dar ratele știu să numere?

— Știi, tată, știu, dar numai din doi în doi...

— Tăticule, dar dacă ar ploua de jos în sus, cum o să ținem noi umbrelele?

— Cînd plouă în sus, nimeni n-are voie să iasă din casă. Și acum, dacă nu te culci imediat, o chem pe mama și mîncînci bătaie, să știi!

— Tată, și pe tine te bătea mama ta cînd erai mic?

— Da, mă bătea...

— Atunci e bine, mai mormăi copilul și alunecă în somn.

Intors în bucătărie, își dădu seama că nevastă-sa își curățase între timp unghilele; mirosul dulceag și gros de acetona stăpînea acum micul spațiu.

Te superi dacă te rog să faci tot tu maloneza? Întrebă Clara în timp ce agita o sticlă cu lac argintiu. Uite-am fîrt un ou. Știi, mi-e teamă că mi se taie...

— Bine, dar măcar fii și tu atentă, ce naiba, și învîlă odată!

Amestecă într-o farfurie gălbenușul fîrt cu cel curat, pune o linguriță de mustar și, în timp ce turna cu grijă uleiul, începu să frece uniform cu lingura de lemn. Compoziția, tremurătoare și galbenă, creștea lucid stîns în lumina becului.

Toma își simți din nou capul cuprîns de o ameteală ciudată și, pentru o fracțiune de secundă, păru să alunecă spre un alt timp. Răsuflă adînc și privi spre blocul din față.

Numer cîteva ferestre rămăseseră luminate, dar, cine știe cum, păreau cu mult mai îndepărtate ca de obicei. Luna se ridicase; umflată și roșie, părea gata să se prăbușească. În apropiere, de pe băncile din parcul, se auzeau glasuri și risete de tîneri: unul dintre ei își acordă chitara lar dispre bălți, lîmpede și parcă îngîndu-l, se înălța orăcîntul broașteilor...

Toma Aburete simți din nou cum i se formează un nod de greață în măruntaie. Scoase din frigider o sticlă, plină doar pe jumătate cu bere trezită acum, și bău grăbit; lichidul acrisor îl îngheță mai întii dinții, apoi alunecă în stomac, învîlîndu-l în răcoare, liniștindu-l.

— Hai să ne culcăm, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

Acordurile chitarei și glasul băiatului care cînta în parc se auzeau mai înăbușit acum, parcă filtrate printr-un strat de vată. Nu deslușea cuvintele, așa că, pierdut în asternuturile umede și răvășite, încercă să adune el cuvintele unui cîntec.

Aerul se îmbibase în miros de sudoare și, dinapre malul bălților, unde poposise, în căruțe cu coviltire, o șatră de țigani, se auzi nechezat neliniștit de cal...

— Ai să vezi, dragă, zise Clara, vînturîndu-și mîinile și, peste cîteva minute, cînd leși din baie și se strecură lîngă ea în pat, îl găsi trupul gol și fierbinte așteptîndu-l.

BLAGA ȘI BANFI

Se poate afirma cu îndreptărire că gândirea marxistă italiană s-a remarcat din plin la nivelul continentului european încă de la sfârșitul secolului trecut și începutul secolului nostru...

de forme ale contrapunctului raționalitate deschisă, o raționalitate care exprimă conștiința unei structuri complexe și dinamice de relații oferite experienței...

Angela Ionilete: „Rod”

În condițiile experienței și nu sint rezultată în condițiile pur verbale. El demistifică și își propune să elibereze astfel filosofia de influența de natură metafizică sau metafizică...

REVISTA STRĂINĂ

„L'INDICE DEI LIBRI DEL MESE” este titlul unei reviste literare italiene care, așa cum prezintă și titlul, are menirea de a publica recenzii pe marginea cărților...

lui Gordon Gekko (interpretat de Michael Kirk), care o folosește maiestros pentru a se îmbogăți și a-și îmbogăți și pe alții...

Filosofia marxistă, potrivit viziunii banfiene, și-a descoperit fundamentale sale și desăvârșirea preluând metodele unor precursori precum au fost Kant, Hegel, Croce sau Gentile...

De aici devine teza și ideii cu o profundă și riguroasă orientare marxistă, cum ar fi aceea că istoria nu este rezultatul providenței și nici o succesiune empirică de evenimente...

Gh. Lencan Stoica
Lucian Blaga, „Orizzonti e stile”, Milano, 1964, p. 11.
idem, „L'Indice dei libri del mese”, p. 17.
idem, p. 22.
Emile Namer, „La philosophie italienne”, Paris, Ed. „Seghers”, 1970, p. 211.

chel Bataille abordează problematica complexă a anilor 1914-1918, prezentându-ne primul război mondial ca pe ceva „divin”, ca pe un complot al vârstelor umane...

ADMIRABILUL POEM „COCORII DE RASUL GAMZATOV” (publicat în versiune românească, în toamna anului trecut, în „Luceafărul”) s-a transformat în revizii pentru toți cei plecați de frontieră...

LIRICĂ DIN S.U.A.

LEWIS WARSH

Dorința

Cele mai reprezentative cărți ale grupării poetice reprezentate în ciclul următor, printre care: „Informații de pe suprafața lui Venus” — 1987 (Lewis Warsh), „Bufnița cinstitoare” — 1980 (Janine Pommy-Vega)...

TERENCE WINCH

Ochi de fier

Tu vrei degetele mele prelungi, zvonul meu, bătaie inimii mele mișcând frumos în patul tău.

MICHAEL PALMER

Vedere dintr-un apartament

Cuvântul „vis” este tehnic în însemnă nimic în sine îl putem folosi la-ntrupare Visul lui Max are mări...

ALAN BERNHEIMER

Portret de bărbat

Chipul tău acoperă cerul ca o moară de vânt siguranța vieții răzbat-n privire și un suris se dizolvă în aer

TOM CLARK

Cabraj

Ileana Dăscălescu: „Valea Soarelui”

Înima în bucăți ca frânturile De trafic pierdute în ploaia Albastră confuză strigătul Se zbate cu aerul din plămîni

SPORT

Ultima zi de vară, întâia dimineață de toamnă

Mercuri, ultima zi a verii. Sinaia, argintul magic. Aici, ploaia risipește voluptăți calme și miroase încă a fin și a nemurire. Joi, întâia dimineață de toamnă.

argintul magic. Aici, ploaia risipește voluptăți calme și miroase încă a fin și a nemurire. Joi, întâia dimineață de toamnă.

Luceafărul

Revista editată de UNIUNEA SCRITORILOR din REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

REDACȚIA : București, Piața Științei nr. 1, tel. 17 32 09
ADMINISTRAȚIA : Calea Victoriei nr. 115, tel. 50 74 96
Tiparul executat la : COMBINATUL POLIGRAFIC CASA ȘTIINȚEI